

assolirem finalitats de segon ordre que durant la diversitat de manifestacions de la crisi de la classe podien semblar molt més agudes, però perdrem sempre l'oportunitat de les solucions primordials i salvadores. Hi ha infinitat de problemes que no és possible de resoldre'ls si no es procedeix abans amb mètode i cautela, cercant primer, per tal de no negligir-la la solidaritat que uneix els diferents fets vius i realitats indefugibles amb les manifestacions més aparatoses, per bé que secundàries i fins i tot en aparent contradicció, amb la causa principal; la qual, en el problema de l'estament mèdic, hem de repetir-ho, en última síntesi no és altre que d'ECONOMIA.

I en aquest cas ECONOMIA vol dir millor remuneració dels nostres serveis, més parquedat en concedir i prodigar els nostres serveis, un més afinat i just concepte del que és un règim de pau social, del que és una collectivitat professional i la collectivitat humana, un record constant de què en el bé comú s'hi ha de trobar sempre i indefectiblement el bé particular, que l'harmonia de les coses és deguda a les relacions i justes proporcions que les unes guarden amb les altres, que l'egoisme, els personalismes, les mires particulars,

els punts excessivament concrets no solament són obstacles a les solucions collectives, sinó que ni permeten confiar en resoldre res més que afers d'escassa transcendència i que després sembren la indisciplina o desunió collectiva.

Cal que meditem molt i molt abans de reemprendre la solució o solucions conjuntes del nostre problema, cal no sentir les impaciències dels delirants i *jafanistes*; puix que únicament procedint amb calma i estudi reflexiu podrem trobar el desllorigador del que a primer cop d'ull pot semblar difícil o impossible de realització.

No oblidem, de moment, la infinitat de conflictes que va portar al nostre Sindicat la manca de meditació, les presses i la dèria de les medicacions ràpides i simptomàtiques emprades en voler implantar la primitiva ponència sobre DELIMITACIÓ de P. M.

En el nombre vinent parlarem de les addicions —a la nostra manera d'entendre— complementàries a la solució d'aquest aspecte del nostre problema.

Capellades, 1930.

Una prova de companyonia

(Comunicació que el Consell del Sindicat acordà agrair i publicar al Butlletí)

Sr. President del Sindicat de Metges de Catalunya.

Per tal que ho crec un deure de companyonia, em plau de comunicar a vostè i a la digníssima Junta del Sindicat de Metges de Catalunya, de la seva Presidència, que en una casa de la meua propietat situada a La Garriga, acabo d'instalar una Residència de Repòs, la finalitat de la qual queda detallada en el fascicle adjunt. Però, ensems que ho comunico a vostè com a company i com a President d'aquesta entitat, ho faig també amb el més viu plaer per a dir-li, així com a la Junta tota, que aquesta Residència de Repòs, la poso a disposició de tot el cos mèdic de Catalunya, el qual pot fer-la seva, sempre que qualsevol company necessiti utilitzar-la particularment per als fins als quals està destinada, i vulgui honorar-la acollint-s'hi uns dies, per sotmetre's al repòs físic o intel·lectual, a què l'obligui la convalescència d'una malaltia, no contagiosa ni mental, que hagi patit. I aquest oferiment, senyor, el faig graciosament i ben sincerament, perquè crec que la nostra collectivitat, si no ho fos, ha d'ésser comunitat de germanor.

Li prego, senyor, que vulgui perdonar-me i creure, així com tota la Junta, en la meua consideració més distingida.

Barcelona, 1er. d'agost de 1930.

JOSEP M.ª PETIT